

Marc Roig fa el diagnòstic d'una Barcelona sense capital cultural

FRANCESC BOMBÍ-VILASECA
Barcelona

“Si a finals dels setanta i primers dels vuitanta Barcelona comptava amb una escena artística i cultural molt més rica que Madrid, què va passar perquè els governants a Catalunya no aprofitessin aquest tren?”. Marc Roig es fa aquesta pregunta, i per respondre-la ha necessitat un llibre, *Barcelona, cultura sense capital* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat). Un *capital* entès en el sentit múltiple del lideratge de la ciutat i de la riquesa tant econòmica com de substrat.

“És un llibre torracollons, per no dir-ne disruptiu –assenyala Francesc-Marc Álvaro, director de la col·lecció Magma en què s'insereix–. És un assaig d'actualitat amb una mirada alternativa que no proposa només teoria, sinó que baixa de la categoria a l'anècdota”. El debat és present però no s'havia tractat a fons des de la cultura, un fet sorprenent, assenyala Roig, tenint en compte que Barcelona és la “capital cultural de la comunitat lingüística sense Estat més gran d'Europa”.

En tot cas, el llibre fa un repàs pels elements que Roig troba

més destacats, establint responsables a dreta i a esquerra, al Palau de la Generalitat i a l'Ajuntament i la Diputació de Barcelona. Hi desfilen el rock català, el Pacte Cultural dels vuitanta, un “model maragallès avui sota sospita”, Mascarell, Bohigas, CCCB, Macba, Liceu... fins a les recents fàbriques de creació. Hi rep tothom, perquè segons l'autor “l'esquerra ha anat oblidant-se de la cultura catalana”, mentre que els plans de la dreta tendien a la folklorització amb uns minsos pressupostos del 0,7%.

També es pregunta com pot ser que amb l'auge de l'independentisme dels darrers anys no s'hagi articulat una defensa de la cultura en català, uns plans que vagin més enllà “d'una política d'institucions urbanística, que vol ser reconeguda a l'exterior” però fa ben poc per reconeixer a si mateixa. Posa el cas de les exposicions dedicades per exemple a Marto o Passolini al CCCB, i en canvi no dedicar-ne cap en profunditat a Pitarra.

En tot cas, si hi ha cap solució Roig no la té: “Tinc clar que el que s'ha de fer no ho ha de decidir una persona sola”. Per aprofundir en la qüestió, el Cercle d'Economia està preparant un debat per al proper 22 desembre.●